

1. האגודה לזכויות האזרח בישראל
2. המוקד להגנת הפרט
3. רופאים לזכויות אדם
על יד ב"כ עוה"ד לימור יהודה
מהאגודה לזכויות האדם בישראל
ת.ד 34510, ירושלים 91000
טל': 02-6521218 פקסי': 02-6521219

ה ע ו ת ר י ם

נ ג ד

1. מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון
2. ראש המינהל האזרחי
3. ראש שירות הביטחון הכללי
4. היועץ המשפטי לאזור יהודה ושומרון
על ידי פרקליטות המדינה
משרד המשפטים, ירושלים

ה מ ש י ב י ם

הודעה מטעם המשיבים

1. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 21.1.10, מתכבדים המשיבים להגיש הודעה מטעמם.
2. נזכיר, כי כפי שנכתב בהודעתם הקודמת של המשיבים, המשיבים קיבלו את ההצעה הפראקטית שהעלה בית המשפט הנכבד במועד הדיון מיום 4.11.09, במלואה. אף כבי הנשיאה ביניש, במסגרת החלטתה מיום 21.1.10, קבעה כי "שוכנענו כי הנוהל החדש תוקן בהתאם להחלטתנו מיום 4.11.09". לפיכך, ולאור הדברים הברורים שנאמרו בדיון מפי שופטות ההרכב הנכבד, ובשים לב לדברים שיפורטו להלן, יבקשו המשיבים להורות על דחייתה של העתירה, שמיצתה עצמה.
3. במסגרת ההחלטה מיום 21.1.10 ביקשה כבי הנשיאה ביניש מהמשיבים התייחסות לשתי נקודות בלבד: ראשית, כבי הנשיאה ביקשה התייחסות לעניין התקופה האמורה בסעיף 5.ה. לנוהל, והורתה למשיבים להתייחס "לאפשרות לקצר את משך התקופה האמורה בסעיף 5.ה. לנוהל המתוקן". שנית, הנשיאה ביקשה מהמשיבים להבהיר האם התשובה הראשונית לבקשת הברור תינתן לתושב במקום, במועד הגשת הבקשה.
נתייחס להלן לשני הנושאים שבהחלטת כבי הנשיאה.

4. **ראשית**, בנוגע לתקופת ההמתנה בין בקשה לבקשה, התכלית שבקיומה של תקופת ההמתנה ברורה: כאשר קיימים טעמים ביטחוניים משמעותיים, המצדיקים למנוע יציאתו של אדם לחו"ל, ברור כי הטעמים הללו תקפים, בדרך כלל, למשך פרק זמן משמעותי, ולא לשבועות או חודשים ספורים.

בנוסף, גם במישור המעשי, ומשיקולי יעילות, ברור כי אין מקום לכך שאדם שיציאתו נמנעה יגיש בקשה נוספת בחלוף ימים, שבועות או חודשים ספורים, שכן אין כל טעם לדון שוב ושוב באותה בקשה, מבלי שחל שינוי מהותי בנסיבות, ולעניינו – מבלי שחולף פרק זמן משמעותי בין בקשה לבקשה.

מדובר במושכלות יסוד של המשפט המנהלי (השוו: בג"ץ 2445/06 איזוטסט בע"מ נ' הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, תק-על 2009(2), 2643 (2009)), ובית המשפט הנכבד מקבל עמדה זו כדבר שבשגרה, בעתירות בעניינים שונים ומגוונים, כאשר החלטת הרשות המנהלית מבוססת על טעמים ביטחוניים או משטרתיים (השוו, למשל: בג"ץ 6721/06 אבו עאבד נ' משרד הפנים, תק-על 2007(1), 991 (2007); בג"ץ 3436/07 סעיד נ' שר הפנים, תק-על 2007(2), 4275 (2007); בג"ץ 2697/04 סלומון נ' מפקד מחוז ירושלים, פ"ד נח(4), 572 (2004); עוד השוו, בשינויים המחויבים: ס' 19(5) לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001).

מכאן, שאין כל פסול בכך שנקבע כי הגשתה של בקשה חדשה תיעשה בחלוף פרק זמן משמעותי.

5. יחד עם זאת, לאור האמור בהחלטת כב' הנשיאה במסגרת החלטתה מיום 21.1.10, לפיה המשיבים התבקשו להתייחס "לאפשרות לקצר את משך התקופה האמורה בסעיף 5. ה. לנוהל המתוקן", הוחלט אף הפעם להיעתר להצעת בית המשפט הנכבד, לקצר את התקופה האמורה, ולהעמידה על 9 חודשים. בנוסף, הוחלט כי במסגרת הסעיף יובהר, כי תקופת ההמתנה האמורה לא תמנע הגשת בקשה חדשה במקרה שיתקיים צורך הומניטארי מיוחד ליציאת התושב לחו"ל. משכך, סעיף 5. ה. יתוקן, וייקבע בו כדלקמן:

"תושב שהשגתו נדחתה רשאי להגיש בקשה נוספת רק בחלוף 9 חודשים ממועד הגשת ההשגה הקודמת. אין באמור כדי למנוע הגשת בקשה על-ידי תושב בתוך פרק זמן קצר יותר ממועד ההשגה הקודמת אם מתקיים צורך הומניטארי מיוחד ליציאתו של התושב לחו"ל. במקרה של ספק תתקבל הבקשה ותטופל לגופה".

תיקון סעיף זה בנוהל ייעשה במהלך השבועות הקרובים.

6. **שנית**, ביחס לבקשתה השנייה של כב' הנשיאה ביניש מהמשיבים, להבהיר האם התשובה הראשונית לבקשת הבירור תינתן לתושב במועד הגשת הבקשה במת"ק – התשובה חיובית. ודוק: ככל שהתושב הפלסטיני פונה למת"ק הישראלי, הרי שגורמי המת"ק הישראלי ימסרו לו על אתר האם עומדת נגדו מניעה ביטחונית, אם לאו (ר' סעיפים 4.4.-4.ה. לנוהל המתוקן).

7. הנה כי כן, בהמשך לאמור בהודעת המשיבים מיום 9.12.09, ובהמשך להחלטת כב' הנשיאה מיום 21.1.10, שני הנושאים שנתרו על הפרק, קיבלו מענה ברור במסגרת הודעה זו.

נשוב ונדגיש, כי המשיבים קיבלו **במלואה** את ההצעה הפראקטית שהעלה בית המשפט הנכבד במועד הדיון בעתירה מיום 4.11.09, ואף נעתרו להצעתה הנוספת של כב' הנשיאה ביניש, מיום 21.1.10, לקצר את משך התקופה האמורה בס' 5.ה. לנוהל המתוקן. מנגד, נראה כי העותרים מתעלמים מההתפתחויות שחלו בעתירה, וחוזרים שוב ושוב על טענותיהם הכלליות, חרף העובדה שבית המשפט הנכבד דחה את כל בקשותיהם למתן צו על-תנאי ומתן צו-ביניים, שהתבססו על טענות דומות, חרף הדברים הברורים שנאמרו מפי ההרכב הנכבד בדיון ביום 4.11.09 (פרוטוקול הדיון, המדבר בעד עצמו, צורף להודעתם הקודמת של המשיבים), וחרף העובדה שבית המשפט הנכבד ביקש במסגרת הדיון ביום 4.11.09, ובמסגרת שתי החלטותיו האחרונות למקד את הדיון בעניינים קונקרטיים במישור הפראקטי.

נבקש כי האמור לעיל יילקח בחשבון עת תישקל שאלת ההוצאות.

8. בנסיבות אלה, ולאחר שבית המשפט הנכבד מחק את רוב ראשיה של העתירה עוד ביום 1.8.07, המשיבים יטענו כי דין העתירה להידחות.

היום, כ"ז בשבט תש"ע

11 בפברואר 2010

גלעד שימא
סגן לפרקליט המדינה